

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

2 iulie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 231/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 231/02 Cauza C-574/15: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 2 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Varese – Italia) – Procedură penală privind pe Mauro Scialdone [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Protecția intereselor financiare ale Uniunii — Articolul 4 alineatul (3) TUE — Articolul 325 alineatul (1) TFUE — Directiva 2006/112/CE — Convenția PIF — Sancțiuni — Principiile echivalenței și efectivității — Neplata, în termenele stabilite de lege, a TVA-ului care rezultă din declarația anuală — Reglementare națională care prevede o pedeapsă privativă de libertate numai atunci când cuantumul TVA-ului neplătit depășește un anumit prag de incriminare — Reglementare națională care prevede un prag de incriminare inferior pentru neplata reținerilor la sursă aferente impozitului pe venit] 2

2018/C 231/03 Cauza C-82/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – K.A. și alții/Belgische Staat (Trimitere preliminară — Control la frontiere, azil, imigrație — Articolul 20 TFUE — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 7 și 24 — Directiva 2008/115/CE — Articolele 5 și 11 — Resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei interdicții de intrare pe teritoriu — Cerere de ședere în scopul reintegrării familiei cu un cetățean al Uniunii Europene care nu și-a exercitat niciodată libertatea de circulație — Refuz de a examina cererea) 3

2018/C 231/04	Cauzele conexe C-331/16 și C-366/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16.), H.F./Belgische Staat (C-366/16) [Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf — Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică — Expulzare de pe teritoriu pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau securitate publică — Comportament care reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății — Persoană a cărei cerere de azil a fost respinsă pentru motive care intră sub incidența articolului 1 secțiunea F din Convenția de la Geneva sau a articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE — Articolul 28 alineatul (1) — Articolul 28 alineatul (3) litera (a) — Protecție împotriva expulzării — Ședere în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori — Motive imperative de siguranță publică — Noțiune]	4
2018/C 231/05	Cauza C-376/16 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 mai 2018 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE [Recurs — Contracte de achiziții publice de servicii — Prestare de servicii externe referitoare la gestionarea de programe și de proiecte, precum și de consultanță tehnică în domeniul tehnologiilor informației — Procedură în cascadă — Articolul 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene — Articolul 76 și articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Interdicție de a statua ultra petita — Ponderarea subcriteriilor în cadrul criteriilor de atribuire — Erori vădite de apreciere — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 – Articolul 100 alineatul (2) — Decizie de respingere a ofertei — Nemotivare — Pierdere a unei șanse — Răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene — Cerere de despăgubire]	6
2018/C 231/06	Cauza C-684/17 P: Recurs introdus la 6 decembrie 2017 de Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 26 septembrie 2017 în cauza T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena și Banca Widiba SpA/EUIPO	6
2018/C 231/07	Cauza C-685/17 P: Recurs introdus la 6 decembrie 2017 de Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 26 septembrie 2017 în cauza T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA și Banca Widiba SpA/EUIPO	7
2018/C 231/08	Cauza C-168/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 5 martie 2018 – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer	7
2018/C 231/09	Cauza C-175/18: Recurs introdus la 6 martie 2018 de PTC Therapeutics International Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd/ Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)	8
2018/C 231/10	Cauza C-178/18 P: Recurs introdus la 7 martie 2018 de MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH și Intervet international BV/Agenția Europeană pentru Medicamente	9
2018/C 231/11	Cauza C-203/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 20 martie 2018 – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen	10
2018/C 231/12	Cauza C-210/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Schienen-Control Kommission (Austria) la 23 martie 2018 – WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG	10
2018/C 231/13	Cauza C-224/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelný Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Budimex S.A.	11
2018/C 231/14	Cauza C-225/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelný Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Grupa Lotos S.A.	11
2018/C 231/15	Cauza C-227/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 3 aprilie 2018 – VE/WD	12

2018/C 231/16	Cauza C-228/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 aprilie 2018 – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. și alții	13
2018/C 231/17	Cauza C-235/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH	14
2018/C 231/18	Cauza C-262/18 P: Recurs introdus la 16 aprilie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Comisia Europeană	14
2018/C 231/19	Cauza C-280/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 24 aprilie 2018 – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisys”, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ” / Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis	16
2018/C 231/20	Cauza C-312/18 P: Recurs introdus la 11 mai 2018 de Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 martie 2018 în cauza T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Comisia Europeană	17
Tribunalul		
2018/C 231/21	Cauzele T-429/13 și T-451/13: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2018 – Bayer CropScience și alții/Comisia [„Produse de protecție a plantelor — Substanțele active clotianidin, tiametoxam și imidacloprid — Reexaminarea aprobării — Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 — Interdicția de utilizare și de vânzare a semințelor tratate cu produse de protecție a plantelor care conțin substanțele active în cauză — Articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1107/2009 — Principiul precauției — Proportionalitate — Dreptul de a fi ascultat — Răspundere extracontractuală”]	18
2018/C 231/22	Cauza T-584/13: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2018 – BASF Agro și alții/Comisia „Produse fitosanitare — Substanța activă fipronil — Revizuirea aprobării — Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 — Interdicție a utilizării și a vânzării de semințe tratate cu produse fitosanitare care conțin substanța activă în cauză — Articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1107/2009 — Principiul precauției — Analiză de impact”	19
2018/C 231/23	Cauza T-283/15: Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2018 – Esso Raffinage/ECHA [„REACH — Evaluarea dosarului — Verificarea conformității înregistrărilor — Verificarea informațiilor transmise și urmărirea evaluării dosarului — Declarație de neconformitate — Competența Tribunalului — Acțiune în anulare — Act atacabil — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Temei juridic — Articolele 41, 42 și 126 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006”]	20
2018/C 231/24	Cauza T-205/16: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2018 – Lituania/Comisia „Fondul de coeziune — Cheltuieli excluse de la finanțare — Asistență tehnică pentru gestionarea Fondului de coeziune în Lituania — TVA — Articolul 11 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 16/2003 — Reducerea contribuției financiare”	21
2018/C 231/25	Cauza T-626/16: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Troszczynski/Parlamentul („Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Competența Secretarului General — Electa una via — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligația de motivare — Drepturi politice — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proportionalitate”)	21
2018/C 231/26	Cauza T-675/16: Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2018 – Wirecard/EUIPO (mycard2go) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale mycard2go — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 prima teză din Regulamentul 2017/1001)”]	22

2018/C 231/27	Cauza T-676/16: Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2018 – Wirecard/EUIPO (mycard2go) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative mycard2go — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	23
2018/C 231/28	Cauza T-712/16: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Deutsche Lufthansa/Comisia („Concurență — Concentrări — Piața transportului aerian — Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă, sub rezerva respectării anumitor angajamente — Cerere de scutire de o parte din obligațiile care fac obiectul angajamentelor — Proporționalitate — Încredere legitimă — Principiul bunei administrări — Abuz de putere”)	23
2018/C 231/29	Cauza T-818/16: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Netflix International și Netflix/Comisia [„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor preconizat de Germania în vederea finanțării producției și distribuției de filme — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Lipsa afectării individuale — Act normativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”]	24
2018/C 231/30	Cauza T-860/16: Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2018 – Wirecard/EUIPO (mycard2go) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative mycard2go — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	25
2018/C 231/31	Cauza T-23/17: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Barnett/CESE („Funcție publică — Funcționari — Pensie pentru limită de vârstă — Pensionare anticipată fără reducerea drepturilor de pensie — Măsură prevăzută anterior la articolul 9 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Interesul serviciului — Executarea unei hotărâri de anulare pronunțate de Tribunalul Funcției Publice — Răspundere”)	25
2018/C 231/32	Cauza T-387/17: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Triggerball/EUIPO (Forma unei mingi cu mai multe muchii) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene tridimensionale — Forma unei mingi cu mai multe muchii — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	26
2018/C 231/33	Cauza T-199/18: Acțiune introdusă la 16 martie 2018 – SCF Terminal (Cyprus) și S H B/Consiliul și alții	26
2018/C 231/34	Cauza T-230/18: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2018 – Czarnecki/Parlamentul	27
2018/C 231/35	Cauza T-238/18: Acțiune introdusă la 12 aprilie 2018 – Netflix International și Netfix/Comisia	28
2018/C 231/36	Cauza T-239/18: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2018 – SKS Import Export/Comisia	29
2018/C 231/37	Cauza T-241/18: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2018 – Bruno/Comisia	29
2018/C 231/38	Cauza T-242/18: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2018 – VV/Comisia	30
2018/C 231/39	Cauza T-243/18: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2018 – VW/Comisia	31
2018/C 231/40	Cauza T-244/18: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2018 – Synergy Hellas/Comisia	31
2018/C 231/41	Cauza T-250/18: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – RATP/Comisia	32
2018/C 231/42	Cauza T-255/18: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – US/BCE	33
2018/C 231/43	Cauza T-256/18: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2018 – Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ)	34
2018/C 231/44	Cauza T-261/18: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2018 – Roxtec/EUIPO – Wallmax (Reprezentarea unui pătrat negru care conține șapte cercuri concentrice albastre)	35
2018/C 231/45	Cauza T-263/18: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2018 – Meblo Trade/EUIPO – Meblo Int (MEBLO)	35

2018/C 231/46	Cauza T-265/18: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Biernacka-Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata)	36
2018/C 231/47	Cauza T-267/18: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2018 – Iceland Foods/EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)	37
2018/C 231/48	Cauza T-268/18: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Sandrone/EUIPO – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)	38
2018/C 231/49	Cauza T-269/18: Acțiune introdusă la 2 mai 2018 – Inditex/EUIPO – Ffauf (ZARA)	38
2018/C 231/50	Cauza T-271/18: Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Mauritsch/INEA	39
2018/C 231/51	Cauza T-276/18: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Julius-K9/EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT)	40
2018/C 231/52	Cauza T-277/18: Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)	40
2018/C 231/53	Cauza T-279/18: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2018 – Alliance Pharmaceuticals/EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)	41
2018/C 231/54	Cauza T-287/18: Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – M. I. Industries/EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	42
2018/C 231/55	Cauza T-288/18: Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – M. I. Industries/EUIPO – Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)	43
2018/C 231/56	Cauza T-290/18: Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Agmin Italy/Comisia	43
2018/C 231/57	Cauza T-291/18: Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)	45
2018/C 231/58	Cauza T-296/18: Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Polskie Linie Lotnicze „LOT”/Comisia	45
2018/C 231/59	Cauza T-300/18: Acțiune introdusă la 13 mai 2018 – Yanukovych/Consiliul	46
2018/C 231/60	Cauza T-301/18: Acțiune introdusă la 13 mai 2018 – Yanukovych/Consiliul	48

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2018/C 231/01)***Ultima publicație**

JO C 221, 25.6.2018.

Publicații anterioare

JO C 211, 18.6.2018.

JO C 200, 11.6.2018.

JO C 190, 4.6.2018.

JO C 182, 28.5.2018.

JO C 166, 14.5.2018.

JO C 161, 7.5.2018.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 2 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Varese – Italia) – Procedură penală privind pe Mauro Scialdone

(Cauza C-574/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Protecția intereselor financiare ale Uniunii — Articolul 4 alineatul (3) TUE — Articolul 325 alineatul (1) TFUE — Directiva 2006/112/CE — Convenția PIF — Sancțiuni — Principiile echivalenței și efectivității — Neplata, în termenele stabilite de lege, a TVA-ului care rezultă din declarația anuală — Reglementare națională care prevede o pedeapsă privativă de libertate numai atunci când cuantumul TVA-ului neplătit depășește un anumit prag de incriminare — Reglementare națională care prevede un prag de incriminare inferior pentru neplata reținerilor la sursă aferente impozitului pe venit]

(2018/C 231/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Varese

Partea din procedura penală principală

Mauro Scialdone

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborată cu articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 325 alineatul (1) TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care prevede că neplata, în termenele stabilite de lege, a taxei pe valoarea adăugată (TVA) care rezultă din declarația anuală pentru un anumit exercițiu fiscal constituie o infracțiune care se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate numai atunci când cuantumul TVA-ului neplătit depășește un prag de incriminare de 250 000 de euro, în condițiile în care pentru infracțiunea de neplată a reținerilor la sursă aferente impozitului pe venit este prevăzut un prag de incriminare de 150 000 de euro.

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – K.A. și alții/Belgische Staat

(Cauza C-82/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Control la frontiere, azil, imigrație — Articolul 20 TFUE — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 7 și 24 — Directiva 2008/115/CE — Articolele 5 și 11 — Resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei interdicții de intrare pe teritoriu — Cerere de ședere în scopul reîntregirii familiei cu un cetățean al Uniunii Europene care nu și-a exercitat niciodată libertatea de circulație — Refuz de a examina cererea)

(2018/C 231/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: K.A., M.Z., M.J., N. N. N., O.I.O., R.I., B.A.

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

- 1) Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în special articolele 5 și 11 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei practici a unui stat membru care constă în neluarea în considerare a unei cereri de ședere în scopul reîntregirii familiei, introdusă pe teritoriul său de un resortisant al unei țări terțe, membru de familie al unui cetățean al Uniunii care deține cetățenia acestui stat membru și care nu și-a exercitat niciodată libertatea de circulație, pentru simplul motiv că acest resortisant al unei țări terțe face obiectul unei interdicții de intrare pe teritoriul menționat.
- 2) Articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că:
 - se opune unei practici a unui stat membru care constă în neluarea în considerare a unei asemenea cereri pentru acest simplu motiv, fără să se fi examinat dacă există o relație de dependență între acest cetățean al Uniunii și acest resortisant al unei țări terțe de o asemenea natură încât, în caz de refuz al acordării unui drept de ședere derivat acestuia din urmă, cetățeanul respectiv al Uniunii ar fi, în fapt, constrâns să părăsească teritoriul Uniunii considerat în ansamblu și ar fi astfel privat de beneficiul efectiv al substanței drepturilor conferite de statutul său;
 - atunci când cetățeanul Uniunii este major, o relație de dependență, de natură să justifice acordarea, în favoarea resortisantului unei țări terțe interesat, a unui drept de ședere derivat în temeiul acestui articol, nu poate fi concepută decât în cazuri excepționale în care, având în vedere ansamblul împrejurărilor pertinente, persoana respectivă nu ar putea, în niciun mod, să fie separată de membrul său de familie de care depinde;
 - atunci când cetățeanul Uniunii este minor, aprecierea existenței unei astfel de relații de dependență trebuie să fie întemeiată pe luarea în considerare, în interesul superior al copilului, a tuturor împrejurărilor speței, în special a vârstei sale, a dezvoltării sale fizice și emoționale, a gradului relației sale afective cu fiecare dintre părinții săi, precum și a riscului pe care separarea de părintele resortisant al unei țări terțe l-ar genera pentru echilibrul său; existența unei legături familiale cu acest resortisant, indiferent dacă este de natură biologică sau juridică, nu este suficientă, iar locuirea împreună cu acesta din urmă nu este necesară în scopul de a dovedi o asemenea relație de dependență;

- este irelevantă că relația de dependență invocată de resortisantul unei țări terțe în susținerea cererii sale de ședere în scopul reîntregirii familiei a luat naștere după adoptarea împotriva sa a unei decizii privind interdicția de intrare pe teritoriu;
- este irelevantă că decizia privind interdicția de intrare pe teritoriu care îl vizează pe resortisantul unei țări terțe a rămas definitivă la momentul în care acesta a introdus cererea sa de ședere în scopul reîntregirii familiei și
- este irelevantă că decizia privind interdicția de intrare care îl vizează pe resortisantul unei țări terțe care a introdus o cerere de ședere în scopul reîntregirii familiei este justificată de nerespectarea unei obligații de returnare; atunci când motive de ordine publică au justificat o astfel de decizie, acestea din urmă nu pot conduce la refuzul de a acorda acestui resortisant al unei țări terțe un drept de ședere derivat în temeiul acestui articol decât dacă reiese dintr-o apreciere concretă a ansamblului împrejurărilor speței, în lumina principiului proporționalității, a interesului superior al copilului sau al eventualilor copii în cauză și a drepturilor fundamentale, că persoana interesată reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa ordinii publice.

3) Articolul 5 din Directiva 2008/115 trebuie interpretat în sensul că se opune unei practici naționale în temeiul căreia o decizie de returnare este adoptată împotriva unui resortisant al unei țări terțe care a făcut deja obiectul unei decizii de returnare, însoțită de o interdicție de intrare, încă în vigoare, fără a fi luate în considerare elementele vieții sale de familie și mai ales interesul copilului său minor, menționate într-o cerere de ședere în scopul reîntregirii familiei introdusă după adoptarea unei asemenea interdicții de intrare, cu excepția cazului în care astfel de elemente ar fi putut fi invocate anterior de persoana interesată.

⁽¹⁾ JO C 145, 25.4.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H.F./Belgische Staat (C-366/16)

(Cauzele conexe C-331/16 și C-366/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf — Restriângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică — Expulzare de pe teritoriu pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau securitate publică — Comportament care reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății — Persoană a cărei cerere de azil a fost respinsă pentru motive care intră sub incidența articolului 1 secțiunea F din Convenția de la Geneva sau a articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE — Articolul 28 alineatul (1) — Articolul 28 alineatul (3) litera (a) — Protecție împotriva expulzării — Ședere în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori — Motive imperative de siguranță publică — Noțiune]

(2018/C 231/04)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: K. (C-331/16), H.F. (C-366/16)

Pârâți: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)

Dispozitivul

- 1) Articolul 27 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretat în sensul că faptul că un cetățean al Uniunii Europene sau un resortisant al unei țări terțe, membru al familiei unui astfel de cetățean, care solicită acordarea unui drept de ședere pe teritoriul unui stat membru, a făcut, în trecut, obiectul unei decizii de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 1 secțiunea F din Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951 și completată prin Protocolul privind statutul refugiaților, încheiat la New York la 31 ianuarie 1967, sau al articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate nu permite autorităților competente ale acestui stat membru să considere în mod automat că simpla sa prezență pe acest teritoriu constituie, indiferent dacă există sau dacă nu există un risc de recidivă, o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății, susceptibilă să justifice adoptarea unor măsuri de ordine publică sau de siguranță publică.

Constatarea existenței unei astfel de amenințări trebuie întemeiată pe o apreciere, de către autoritățile competente ale statului membru gazdă, a conduitei persoanei în cauză, luând în considerare constatările din decizia de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat și elementele pe care este fondată aceasta, în special natura și gravitatea infracțiunilor sau a actelor care îi sunt imputate, nivelul său de implicare individuală în acestea, existența eventuală a unor motive de exonerare de răspunderea penală, precum și existența sau inexistența unei condamnări penale. Această apreciere globală trebuie, de asemenea, să ia în considerare timpul care s-a scurs de la pretinsa săvârșire a acestor infracțiuni sau acte, precum și conduita ulterioară a persoanei respective, în special sub aspectul dacă această conduită demonstrează persistența, în ceea ce o privește, a unei atitudini care atentează la valorile fundamentale prevăzute la articolele 2 și 3 TUE într-un mod care ar putea perturba liniștea și siguranța fizică a populației. Simplul fapt că conduita anterioară a acestei persoane se încadrează în contextul istoric și social specific din țara sa de origine, care nu este susceptibil să se repete în statul membru gazdă, nu se opune unei astfel de constatări.

În conformitate cu principiul proporționalității, autoritățile competente din statul membru gazdă trebuie, pe de altă parte, să pună în balanță, pe de o parte, protejarea unui interes fundamental al societății în cauză și, pe de altă parte, interesele persoanei vizate, referitoare la exercitarea libertății sale de circulație și de ședere în calitate de cetățean al Uniunii, precum și la dreptul său la respectarea vieții private și de familie.

- 2) Articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că, atunci când măsurile avute în vedere implică expulzarea persoanei în cauză din statul membru gazdă, acesta din urmă trebuie să ia în considerare natura și gravitatea conduitei persoanei respective, durata și, dacă este cazul, caracterul legal al șederii sale în acest stat membru, perioada care s-a scurs de la conduita care îi este imputată, comportamentul său în această perioadă, gradul pericolozității sale actuale pentru societate, precum și soliditatea legăturilor sale sociale, culturale și familiale cu statul membru respectiv.

Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unui cetățean al Uniunii care nu are un drept de ședere permanentă în statul membru gazdă, în sensul articolului 16 și al articolului 28 alineatul (2) din această directivă.

⁽¹⁾ JO C 326 du 05.09.2016
JO C 343 du 19.09.2016

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 mai 2018 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Cauza C-376/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Contracte de achiziții publice de servicii — Prestare de servicii externe referitoare la gestionarea de programe și de proiecte, precum și de consultanță tehnică în domeniul tehnologiilor informației — Procedură în cascadă — Articolul 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene — Articolul 76 și articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Interdicție de a statua ultra petita — Ponderarea subcriteriilor în cadrul criteriilor de atribuire — Erori vădite de apreciere — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 – Articolul 100 alineatul (2) — Decizie de respingere a ofertei — Nemotivare — Pierdere a unei șanse — Răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene — Cerere de despăgubire]

(2018/C 231/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: N. Bambara, agent, asistat de P. Wytinck și B. Hoorelbeke, avocați)

Celelalte părți din procedură: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (reprezentanți: M. Sfyri, C.-N. Dede și V. Alevizopoulou, dikigoroii)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctele 2-5 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 27 aprilie 2016, *European Dynamics Luxembourg și alții/EUIPO (T-556/11, EU:T:2016:248)*.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Respinge cererea de despăgubire formulată de *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* în cauza T-556/11.
- 4) Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), precum și *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii de recurs, cât și procedurii în primă instanță.

⁽¹⁾ JO C 402, 31.10.2016.

Recurs introdus la 6 decembrie 2017 de Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 26 septembrie 2017 în cauza T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena și Banca Widiba SpA/EUIPO

(Cauza C-684/17 P)

(2018/C 231/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (reprezentanți: L. Trevisan, D. Contini, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 17 mai 2018, Curtea (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 6 decembrie 2017 de Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 26 septembrie 2017 în cauza T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA și Banca Widiba SpA/EUIPO

(Cauza C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (reprezentanți: L. Trevisan, D. Contini, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 17 mai 2018, Curtea (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 5 martie 2018 – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer

(Cauza C-168/18)

(2018/C 231/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Intimat: Günther Bauer

Întrebările preliminare

1. Articolul 8 din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului ⁽¹⁾ se aplică atunci când prestațiile de pensie ocupațională sunt plătite de un organism de asigurări sociale la nivel de grup de întreprinderi, supus supravegherii de către autoritatea publică de supraveghere financiară, care, cu acordul acestei autorități, a redus în mod întemeiat, din motive financiare, cuantumul prestațiilor acordate, iar potrivit legislației naționale, deși angajatorul trebuie să garanteze foștii salariați pentru reduceri, totuși, din cauza stării de insolvență, acesta nu poate să își îndeplinească obligația de a compensa reducerea cuantumului prestațiilor?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

În ce împrejurări se poate considera că pierderile suferite de fostul salariat din cauza stării de insolvență a angajatorului, în ceea ce privește prestațiile de pensie ocupațională, sunt vădit disproportionale și obligă astfel statele membre să garanteze o protecție minimă în astfel de situații, deși fostul salariat primește cel puțin jumătate din cuantumul prestațiilor rezultate din drepturile de pensie dobândite?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 8 din Directiva 2008/94/CE are efect direct și conferă unui particular drepturi pe care acesta le poate invoca în fața unei instanțe naționale împotriva unui stat membru, atunci când statul membru respectiv nu a transpus această directivă în dreptul național sau a transpus-o în mod incorect?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare:

Se consideră că un organism de drept privat, desemnat de un stat membru – în mod obligatoriu pentru angajatori – ca instituție de garantare a pensiilor ocupaționale în caz de insolvență, supus supravegherii de către autoritatea publică de supraveghere financiară, care, în temeiul dispozițiilor de drept public, colectează de la angajatori contribuțiile necesare pentru garantare în caz de insolvență și care poate crea condițiile executării silite în mod identic cu o autoritate publică, printr-un act administrativ, este un organism public al statului membru respectiv?

(¹) JO 2008, L 283, p. 36.

**Recurs introdus la 6 martie 2018 de PTC Therapeutics International Ltd împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-718/15, PTC Therapeutics International
Ltd/ Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)**

(Cauza C-175/18)

(2018/C 231/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: PTC Therapeutics International Ltd (reprezentanți: G. Castle, Solicitor, B. Kelly, Solicitor, K. Ewert, Rechtsanwalt, M. Demetriou, QC, C. Thomas, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Medicamente, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- admiterea recursului PTC și anularea Hotărârii Tribunalului;
- anularea deciziei comunicate de EMA către PTC la 25 noiembrie 2015 privind divulgarea anumitor informații în temeiul Regulamentului privind transparența (¹);
- retrimiterăa respectivei decizii la EMA pentru o analiză suplimentară cu privire la ocultarea pasajelor confidențiale, pentru consultare cu PTC; și
- obligarea EMA la plata cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli efectuate de PTC în legătură cu prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea trebuie anulată pentru următoarele motive:

- Tribunalul a omis să constate că documentele în discuție erau protejate de o prezumție generală de confidențialitate;
- Tribunalul a omis să constate că documentele în discuție constituie în întregime informații care prezintă caracter de confidențialitate comercială și care sunt protejate de articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind transparența;

- Tribunalul a omis să constate că documentele în discuție ar trebui protejate de articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul privind transparența; și
- EMA nu a efectuat evaluarea comparativă prevăzută de lege.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Recurs introdus la 7 martie 2018 de MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH și Intervet international BV/Agenția Europeană pentru Medicamente

(Cauza C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (reprezențanți: P. Bogaert, avocat, B. Kelly, Solicitor, J. Stratford QC, C. Thomas, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile recurente

- Admiterea recursului formulat de recurente și anularea hotărârii Tribunalului;
- anularea deciziei comunicate de EMA recurențelor la 3 decembrie 2015 privind divulgarea anumitor informații în conformitate cu regulamentul privind transparența ⁽¹⁾;
- obligarea EMA la plata cheltuielilor de judecată și a celorlalte cheltuieli efectuate de recurente în această procedură.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

- Tribunalul nu a concluzionat că documentele în litigiu erau protejate de o prezumție generală de confidențialitate;
- Tribunalul nu a concluzionat că documentele în litigiu, în integralitate, constituie informații comerciale confidențiale care sunt protejate în temeiul articolului 4 alineatul (2) din regulamentul privind transparența;
- Tribunalul nu a concluzionat că documentele în litigiu ar trebui să fie protejate în temeiul articolului 4 alineatul (3) din regulamentul privind transparența și
- EMA nu a efectuat o evaluare comparativă, astfel cum impune legislația.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 20 martie 2018 – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen

(Cauza C-203/18)

(2018/C 231/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Deutsche Post AG, Klaus Leymann

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Întrebările preliminare

- 1) Dispoziția derogatorie a articolului 13 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006, astfel cum a fost modificată prin articolul 45 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014, trebuie interpretată în sensul că include numai vehicule sau combinații de vehicule utilizate exclusiv în scopul distribuției de expedieri poștale în cadrul serviciului universal sau respectarea acestei dispoziții este posibilă și atunci când vehiculele sau combinațiile de vehicule sunt utilizate în principal sau într-o măsură stabilită în alt mod în scopul distribuției de expedieri poștale în cadrul serviciului universal?
- 2) În ceea ce privește dispoziția derogatorie menționată la prima întrebare, pentru a aprecia dacă vehicule sau combinații de vehicule sunt utilizate exclusiv sau –eventual– în principal sau într-o măsură stabilită în alt mod în scopul distribuției de trimiteri în cadrul serviciului universal, trebuie să se ia în considerare utilizarea unui vehicul sau a unei combinații de vehicule în general sau utilizarea concretă a unui vehicul sau a unei combinații de vehicule, în cadrul unei curse individuale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014 privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatul de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere (JO L 60, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Schienen-Control Kommission (Austria) la 23 martie 2018 – WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG

(Cauza C-210/18)

(2018/C 231/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Schienen-Control Kommission

Părțile din procedura principală

Reclamantă: WESTbahn Management GmbH

Pârâtă: ÖBB-Infrastruktur AG

Întrebările preliminare

- 1) Anexa II punctul 2 litera (a) la Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că noțiunea „gări pentru călători, clădirile acestora și celelalte instalații” menționată în această anexă include elementele de infrastructură feroviară „peroane pentru călători” prevăzute în anexa I a doua liniuță la această directivă?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Anexa II punctul 1 litera (c) la Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european trebuie interpretată în sensul că noțiunea „utilizarea infrastructurii feroviare” menționată în această anexă include utilizarea peroanelor pentru călători prevăzute în anexa I a doua liniuță la această directivă?

⁽¹⁾ JO 2012, L 343, p. 32.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Budimex S.A.

(Cauza C-224/18)

(2018/C 231/13)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Budimex S.A.

Pârât: Minister Finansów

Întrebarea preliminară

Dacă, în situația în care părțile la operațiune au convenit ca pentru efectuarea plăților pentru lucrările de construcție sau de construcție-montaj este necesar ca beneficiarul să confirme executarea acestora printr-un proces-verbal de recepție, prestarea serviciului menționat la articolul 63 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, ca urmare a acestei operațiuni, are loc în momentul realizării efective a lucrărilor de construcție sau de construcție-montaj sau în momentul în care executarea acestor lucrări este confirmată de beneficiar, iar această confirmare este exprimată în procesul-verbal de recepție?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Grupa Lotos S.A.

(Cauza C-225/18)

(2018/C 231/14)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: Grupa Lotos S.A.

Intimat: Minister Finansów

Întrebarea preliminară

Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ precum și principiul neutralității și cel al proporționalității se opun unei reglementări precum cea cuprinsă în articolul 88 alineatul 1 punctul 4 din Legea din 11 martie 2004 privind taxa pe valoarea adăugată (Dz.U. 2011, nr. 177, poziția 1054 cu modificările ulterioare; actual Dz.U. 2017, poziția 1221 cu modificările ulterioare), conform căreia în cazul serviciilor de cazare și de restaurant achiziționate de persoana impozabilă nu se aplică o diminuare a cuantumului sau o rambursare a diferenței taxei datorate, cu excepția cazului în care sunt achiziționate mâncăruri gata preparate pentru pasageri de persoane impozabile care prestează servicii de transport de persoane, chiar dacă această reglementare a fost introdusă în lege în temeiul articolului 17 alineatul (6) din A Șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO 1977, L 145, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 3 aprilie 2018 – VE/WD

(Cauza C-227/18)

(2018/C 231/15)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budai Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: VE

Pârât: WD

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere consecințele economice, se poate considera că nu este abuzivă, deci că este clară și inteligibilă, o clauză contractuală care plasează în sarcina consumatorului riscul valutar, redactată (cu titlu de condiție contractuală generală utilizată de un cocontractant profesionist și care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale) în temeiul obligației legale de informare prevăzute cu caracter în mod necesar general, în condițiile în care clauza contractuală respectivă nu precizează în mod expres că valoarea ratelor de rambursare care trebuie plătite în conformitate cu contractul de împrumut va putea depăși suma veniturilor consumatorului reținute de contractantul profesionist în cadrul examinării solvabilității sau care va putea ajunge să reprezinte o parte mult mai mare din aceste venituri [decât cea prevăzută], având în vedere, totodată, faptul că legislația națională relevantă impune specificarea detaliată a riscului în scris, iar nu doar simpla declarare a existenței unui risc și plasarea acestuia, precum și faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C 26/13, că nu este necesar numai ca riscul să fie adus la cunoștința consumatorului de către contractantul profesionist, ci și ca, pe baza informațiilor furnizate, consumatorul să poată evalua consecințele economice, potențial semnificative, pentru el derivate din riscul valutar care este plasat în sarcina sa și, prin urmare, costul total al împrumutului??

- 2) Având în vedere consecințele economice, se poate considera că nu este abuzivă, deci că este clară și inteligibilă, o clauză contractuală care plasează în sarcina consumatorului riscul valutar, redactată (cu titlu de condiție contractuală generală utilizată de un cocontractant profesionist și care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale) în temeiul obligației legale de informare prevăzute cu caracter în mod necesar general, în condițiile în care clauza contractuală respectivă nu precizează în mod expres că un contract de împrumut nu stabilește nicio limită maximă pentru fluctuațiile cursului de schimb, având în vedere, totodată, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că nu este necesar numai ca riscul să fie adus la cunoștința consumatorului de către contractantul profesionist, ci și ca, pe baza informațiilor furnizate, consumatorul să poată evalua consecințele economice, potențial semnificative, pentru el derivate din riscul valutar care este plasat în sarcina sa și, prin urmare, costul total al împrumutului?
- 3) Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾, în special ultimul său considerent, punctul 1 litera (o) din anexa la aceasta, articolul 3 alineatul (3) și articolul (6) alineatul (1), poate fi interpretată – luând în considerare în special cerința stabilită, printre altele, în Hotărârea pronunțată în cauza C-42/15, potrivit căreia în vederea asigurării protecției consumatorilor sunt necesare sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare – în sensul că este contrară dreptului Uniunii o jurisprudență, o interpretare juridică sau o reglementare a unui stat membru potrivit căreia consecințele juridice (nulitatea deplină cauzată de nerespectarea unei norme juridice sau inclusiv despăgubirea pentru prejudicii ori o altă consecință cu orice ale temei juridic) care decurg în respectivul stat membru în urma unei evaluări a creditului care nu este minuțioasă și exhaustivă, nu protejează debitorul și este imprudentă (de exemplu, prin faptul că nu examinează efectul riscului valutar care constă într-o creștere semnificativă a ratelor de rambursare și a capitalului datorat) sunt mai dezavantajoase pentru consumator decât repunerea în situația anterioară (*restitutio in integrum*) prin care consumatorul debitor este liberat de riscul valutar, și anume de creșterea ratelor de rambursare rezultate din fluctuațiile ratei de schimb și, dacă este cazul, i se permite rambursarea în rate a capitalului restant?
- 4) În ceea ce privește interpretarea posibilității de a analiza toate clauzele la care face referire al douăzecilea considerent al Directivei 93/13 și interpretarea cerinței privind limbajul clar și inteligibil prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din aceeași directivă, se poate considera că aceste clauze contractuale nu sunt abuzive în cazul în care contractul de împrumut menționează un element esențial (de exemplu, obiectul contractului, și anume valoarea împrumutului, ratele de rambursare și dobânzile aferente operațiunii) doar cu titlu informativ, fără să clarifice dacă pasajul comunicat cu titlu informativ are sau nu are caracter juridic obligatoriu pentru părțile contractante?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 aprilie 2018 – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. și alții

(Cauza C-228/18)

(2018/C 231/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gazdasági Versenyhivatal

Intimate: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că poate fi încălcat de un singur comportament, atât prin obiectul său anticoncurențial, cât și prin efectul său anticoncurențial, ambele fiind considerate temeuri juridice independente?
- 2) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că reprezintă o restrângere a concurenței prin obiect acordul în litigiu, încheiat între bănci maghiare, și care stabilește, în relația cu cele două societăți de carduri bancare, MasterCard și Visa, o valoare unitară a comisionului interbancar pe care trebuie să îl suporte băncile emitente pentru utilizarea cardurilor acestor societăți?
- 3) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că sunt considerate părți la un acord interbancar societățile de carduri de credit care nu au participat în mod direct la definirea conținutului acordului, dar care au făcut posibilă adoptarea acestuia, l-au acceptat și l-au aplicat, sau trebuie să se considere că respectivele societăți doar și-au concertat comportamentul cu cel al băncilor între care s-a încheiat acordul?
- 4) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că, dat fiind obiectul litigiului, pentru a se constata existența unei încălcări a dreptului concurenței nu este necesar să se stabilească dacă a fost vorba despre o participare la acord sau despre o concertare cu comportamentul băncilor participante la acord?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

(Cauza C-235/18)

(2018/C 231/17)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Intimat: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (în prezent Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Întrebarea preliminară

În noțiunea menționată la articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ sunt incluse și activitățile ce constau în punerea la dispoziție a cardurilor de carburant precum și negocierea, finanțarea și plata achizițiilor de carburant prin intermediul acestor carduri, sau astfel de activități complexe pot fi considerate ca fiind operațiuni în lanț al căror obiectiv principal îl constituie livrarea de carburant?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 16 aprilie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Comisia Europeană

(Cauza C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P.J. Loewenthal, F. Tomat, agenți)

Celelalte părți din procedură: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Republica Slovacă, Union zdravotná poisťovňa a.s.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera/Comisia;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- cu titlu subsidiar, utilizarea competenței sale, prevăzute la articolul 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, de a soluționa în mod definitiv litigiul, și
- dispunerea soluționării cererii privind cheltuielile de judecată aferente prezentei proceduri odată cu fondul, dacă trimite cauza spre rejudecare la Tribunal, sau obligarea Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. și a Union zdravotná poisťovňa a.s. la plata cheltuielilor de judecată, dacă soluționează în mod definitiv litigiul.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat Decizia (UE) 2015/248 a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind măsurile SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) puse în aplicare de Republica Slovacă în favoarea Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) și Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) (JO 2015, L 41, p. 25).

Comisia invocă trei motive în susținerea recursului formulat împotriva hotărârii atacate.

În primul rând, Comisia consideră că Tribunalul nu și-a respectat obligația de motivare care îi revine în temeiul articolului 36 și al articolului 53 primul paragraf din Statutul Curții. În hotărârea atacată, Tribunalul susține că a anulat decizia atacată prin admiterea celui de al doilea motiv invocat de reclamanta în primă instanță, potrivit căruia Comisia a concluzionat în mod eronat că regimul slovac de asigurări obligatorii de sănătate este fondat în esență pe solidaritate. Totuși, criteriul juridic pe care l-a reținut în fapt pentru a anula decizia menționată este cel propus de reclamanta în primă instanță în cadrul primului motiv invocat de aceasta, potrivit căruia simpla prezență a unor caracteristici economice transformă furnizarea de asigurări de sănătate într-o activitate economică. În măsura în care criteriile juridice invocate de reclamantă în cadrul primului și al celui de al doilea motiv se exclud reciproc, Comisia nu este în măsură să înțeleagă pe ce teme a fost anulată decizia atacată.

În al doilea rând, Comisia apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a interpretat în mod eronat noțiunea de întreprindere în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În hotărârea atacată, Tribunalul a confirmat concluzia Comisiei potrivit căreia regimul slovac de asigurări obligatorii de sănătate era fondat în esență pe solidaritate, precum și explicațiile acesteia potrivit cărora caracteristicile economice ale regimului menționat au fost introduse pentru a permite atingerea obiectivelor sale sociale și de solidaritate. Totuși, acesta a constatat că Comisia a săvârșit o eroare de apreciere întrucât a concluzionat că activitatea exercitată de societățile de asigurări de sănătate în cadrul regimului slovac de asigurări obligatorii de sănătate nu avea un caracter economic. Tribunalul a ajuns la această concluzie subliniind posibilitatea ca societățile de asigurare să realizeze, să utilizeze și să distribuie o parte din profiturile lor, precum și concurența dintre societățile menționate în atragerea asiguraților și în ceea ce privește calitatea serviciilor. Tribunalul a considerat ulterior că simpla prezență, în Republica Slovacă, a unor societăți de asigurare care urmăresc un scop lucrativ transformă SZP și VZP, prin efectul de contagiune, în întreprinderi în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Concluzionând în acest sens, Tribunalul nu a ținut seama de jurisprudența potrivit căreia un regim de asigurări de sănătate care este fondat în esență pe solidaritate și ale cărui caracteristici economice au fost introduse pentru a asigura continuitatea regimului și realizarea obiectivelor sociale și de solidaritate care îl susțin nu prezintă un caracter economic, astfel încât prestatorii de asigurări de sănătate care operează în cadrul acestui regim nu sunt întreprinderi.

În al treilea rând, Comisia consideră că Tribunalul a denaturat elementele de probă care i-au fost prezentate în primă instanță, întrucât a concluzionat că exista „o concurență intensă și complexă” între prestatorii de asigurări de sănătate în Slovacia, în timp ce din dosarul cauzei rezulta numai un grad de concurență foarte limitat în ceea ce privește furnizarea unor prestații facultative cu titlu gratuit.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 24 aprilie 2018 – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisys”, Somateio „Syllogos Prostasias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ” / Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

(Cauza C-280/18)

(2018/C 231/19)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisys”, Somateio „Syllogos Prostasias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ”

Pârâți: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Intervenienți:

105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmatallefsis Akiniton

Întrebările preliminare

1) Articolele 6 și 11 din Directiva 2011/92/CE⁽¹⁾, interpretate în coroborare cu dispozițiile articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pot fi interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții de drept intern, prezentate la punctele 8, 9 și 10 [din decizia de trimitere], în care se prevede că procedurile prelabile adoptării deciziei de aprobare a cerințelor de mediu pentru lucrările și activitățile care au efecte semnificative asupra mediului (publicarea studiilor referitoare la efectele asupra mediului, informarea și participarea publicului la consultare) sunt inițiate și gestionate în principal de cea mai mare unitate administrativă a regiunii, iar nu de municipalitatea în cauză?

- 2) Articolele 6 și 11 din Directiva 2011/92/CE, interpretate în coroborare cu dispozițiile articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pot fi interpretate în sensul că nu se opun unui sistem juridic național, prezentat la aceleași puncte, care prevede în esență că publicarea deciziilor de aprobare a cerințelor de mediu pentru lucrările și activitățile care au efecte semnificative asupra mediului, efectuată pe site-ul internet creat în acest scop, formează prezumția de deplină cunoaștere de către orice persoană interesată în vederea exercitării acțiunii legale prevăzute de legislația în vigoare (acțiune în anulare la *Symvoulío tis Epikrateias* [Consiliul de Stat]) în termen de 60 de zile, ținând seama de dispozițiile legislative privind publicarea studiilor referitoare la efectele asupra mediului, informarea și participarea publicului la procedura de aprobare a cerințelor de mediu referitoare la lucrările și la activitățile în discuție, care pun în centrul acestor proceduri cea mai mare unitate administrativă a regiunii, iar nu municipalitatea în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO 2012, L 26, p. 1).

**Recurs introdus la 11 mai 2018 de Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société
traitements chimiques des métaux împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 martie
2018 în cauza T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements
chimiques des métaux/Comisia Europeană**

(Cauza C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (reprezentanți: M. Brealey QC, I. Vandenborre, avocat, S. Dionnet, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentele solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 martie 2018 în cauza T-361/17, Eco-Bat Technologies și alții/Comisia;
- declararea ca admisibilă a cererii recurente înregistrată sub numărul de cauză T-361/17;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru anularea sau reducerea amenzii aplicate de Comisie prin decizia inițială, astfel cum a fost modificată prin decizia de rectificare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a determinat data de referință prin luarea în considerare a deciziei inițiale, incomplete în locul deciziei complete și finale, corecte și complete sub toate aspectele (în special sub acele aspecte care fac obiectul recursului). Procedând astfel, Tribunalul a încălcat drepturile fundamentale ale recurente (în special, dreptul acesteia la apărare). O persoană are dreptul de a dispune de un termen de prescripție complet de la data deciziei de modificare pe fond. De asemenea, Tribunalul a interpretat în mod eronat obligația de motivare a Comisiei și principiul bunei administrări presupunând că recurenta ar fi trebuit să recurgă la supoziții pentru a înțelege pe deplin cum a ajuns Comisia la cuantumul amenzii.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2018 – Bayer CropScience și alții/Comisia

(Cauzele T-429/13 și T-451/13) ⁽¹⁾

[„Produse de protecție a plantelor — Substanțele active clotianidină, tiametoxam și imidacloprid — Reexaminarea aprobării — Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 — Interdicția de utilizare și de vânzare a semințelor tratate cu produse de protecție a plantelor care conțin substanțele active în cauză — Articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1107/2009 — Principiul precauției — Proporționalitate — Dreptul de a fi ascultat — Răspundere extracontractuală”]

(2018/C 231/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă în cauza T-429/13: Bayer CropScience AG (Monheim-am-Rhein, Germania) (reprezentanți: K. Nordlander, avocat, și P. Harrison, solicitor)

Reclamante în cauza T-451/13: Syngenta Crop Protection AG (Basel, Elveția) și alte 15 reclamante ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: inițial D. Waelbroek, I. Antypas, avocați, și D. Slater, solicitor, ulterior D. Waelbroek și I. Antypas)

Pârâtă în cauzele T-429/13 și T-451/13: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Ondrůšek și G. von Rintelen, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantelor în cauzele T-429/13 și T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Montardon, Franța) (reprezentanți: L. Verdier și B. Trouvé, avocați), The National Farmers' Union (NFU) (Stoneleigh, Regatul Unit) (reprezentanți: H. Mercer, QC, și N. Winter, solicitor), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: D. Abrahams, barrister, I. de Seze și É. Mullier, avocați), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Isernhagen, Germania) (reprezentanți: inițial C. Stallberg și U. Reese, ulterior U. Reese și J. Szemjonneck, avocați), European Seed Association (ESA) (Bruxelles) (reprezentanți: inițial P. de Jong, P. Vlaemminck și B. Van Vooren, ulterior P. de Jong, K. Claeys și E. Bertolotto, avocați), Agricultural Industries Confederation Ltd (Peterborough, Regatul Unit) (reprezentanți: inițial P. de Jong, P. Vlaemminck și B. Van Vooren, ulterior P. de Jong, K. Claeys și E. Bertolotto, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtei în cauzele T-429/13 și T-451/13: Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg și C. Hagerman, agenți), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Paris, Franța) (reprezentanți în cauza T-429/13: B. Fau și J.-F. Funke, avocați, și în cauza T-451/13: B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Germania), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großbebersdorf, Austria) (reprezentanți: A. Willand și B. Tschida, avocați), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgia), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust (Peterborough) (reprezentant: B. Kloostera, avocat), Stichting Greenpeace Council (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: B. Kloostera, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 485/2013 al Comisiei din 24 mai 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește condițiile de autorizare a substanțelor active clotianidină, tiametoxam și imidacloprid și de interzicere a utilizării și a vânzării semințelor tratate cu produse de protecție a plantelor care conțin aceste substanțe active (JO 2013, L 139, p. 12), și, pe de altă parte, în cauza T-451/13, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și prin care se urmărește să se obțină repararea prejudiciului pe care reclamantele l-ar fi suferit

Dispozitivul

1) Dispune conexarea cauzelor T-429/13 și T-451/13 în vederea pronunțării hotărârii cu care se încheie judecata.

2) Respinge acțiunile.

- 3) Bayer CropScience AG, Syngenta Crop Protection AG și celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, de Union nationale de l'apiculture française (UNAF), de Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV și de Österreichischer Erwerbsimkerbund.
- 4) Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust și Stichting Greenpeace Council suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 325, 9.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2018 – BASF Agro și alții/Comisia

(Cauza T-584/13) ⁽¹⁾

„Produse fitosanitare — Substanța activă fipronil — Revizuirea aprobării — Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 — Interdicție a utilizării și a vânzării de semințe tratate cu produse fitosanitare care conțin substanța activă în cauză — Articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1107/2009 — Principiul precauției — Analiză de impact”

(2018/C 231/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: BASF Agro (Arnhem, Țările de Jos) și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă la hotărâre (reprezentanți: J. P. Montfort și M. Peristeraki, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Ondrůšek și G. von Rintelen, agenți)

Interveniente în susținerea reclamanților: Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: I. de Seze, É. Mullier, avocați și D. Abrahams, barrister), European Seed Association (ESA) (Bruxelles) (reprezentanți: inițial P. de Jong, P. Vlaemminck și B. Van Vooren, ulterior P. de Jong, K. Claeys și E. Bertolotto, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtei: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Germania), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großbebersdorf, Austria), Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Viena, Austria) (reprezentanți: A. Willand și B. Tschida, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 253 TFUE și prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 781/2013 al Comisiei din 14 august 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește condițiile de autorizare a substanței active fipronil și de interdicție a utilizării și a vânzării semințelor tratate cu produse de protecție a plantelor care conțin această substanță activă (JO 2013, L 219, p. 22).

Dispozitivul

- 1) Anulează articolele 1, 3 și 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 781/2013 al Comisiei din 14 august 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește condițiile de autorizare a substanței active fipronil și de interdicție a utilizării și a vânzării semințelor tratate cu produse de protecție a plantelor care conțin această substanță activă.

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, pe cele ale BASF Agro BV și pe cele ale celorlalți reclamânți ale căror nume figurează în anexă, precum și pe cele ale Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) și ale European Seed Association (ESA).
- 4) Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund, Österreichischer Erwerbsimkerbund și Österreichischer Imkerbund (ÖIB) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 9, 11.1.2014.

Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2018 – Esso Raffinage/ECHA

(Cauza T-283/15) (¹)

[„REACH — Evaluarea dosarului — Verificarea conformității înregistrărilor — Verificarea informațiilor transmise și urmărirea evaluării dosarului — Declarație de neconformitate — Competența Tribunalului — Acțiune în anulare — Act atacabil — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Temei juridic — Articolele 41, 42 și 126 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006”]

(2018/C 231/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Esso Raffinage (Courbevoie, Franța) (reprezentant: M. Navin-Jones, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: C. Jacquet, C. Schultheiss, W. Broere și M. Heikkilä, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentant: T. Henze, agent), Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și J. Traband, agenți) și Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. de Ree, M. Bulterman și M. Noort, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea scrisorii ECHA din 1 aprilie 2015 adresată ministere de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement [Ministerul Ecologiei, Dezvoltării Durabile, Transporturilor și Locuințelor, Franța] și intitulată „Declarație de neconformitate în urma unei decizii de evaluare a dosarului în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006”

Dispozitivul

- 1) Anulează scrisoarea Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 1 aprilie 2015, adresată ministere de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement français [Ministerul Ecologiei, Dezvoltării Durabile, Transporturilor și Locuințelor] și intitulată „Declarație de neconformitate în urma unei decizii de evaluare a dosarului în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006”, inclusiv anexa la aceasta.

- 2) Esso Raffinage și ECHA suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Republica Federală Germania, Republica Franceză și Regatul Țărilor de Jos suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2018 – Lituania/Comisia

(Cauza T-205/16) ⁽¹⁾

„Fondul de coeziune — Cheltuieli excluse de la finanțare — Asistență tehnică pentru gestionarea Fondului de coeziune în Lituania — TVA — Articolul 11 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 16/2003 — Reducerea contribuției financiare”

(2018/C 231/24)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė și D. Stepanienė, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. R. Killmann și J. Jokubauskaitė, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2016) 969 final a Comisiei din 23 februarie 2016 privind reducerea participării din partea Fondului de coeziune în favoarea proiectului „Asistență tehnică pentru gestionarea Fondului de coeziune în Republica Lituania”, în măsura în care prin aceasta se prevede reducerea participării cu suma de 137 864,61 euro, corespunzând cheltuielilor cu TVA-ul

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2016) 969 final a Comisiei din 23 februarie 2016 privind reducerea participării din partea Fondului de coeziune în favoarea proiectului „Asistență tehnică pentru gestionarea Fondului de coeziune în Republica Lituania” în măsura în care aceasta prevede reducerea participării cu suma de 137 864,61 euro, corespunzând cheltuielilor cu TVA-ul.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Republica Lituania.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Troszczyński/Parlamentul

(Cauza T-626/16) ⁽¹⁾

(„Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Competența Secretarului General — Electa una via — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligația de motivare — Drepturi politice — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proporționalitate”)

(2018/C 231/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Mylène Troszczyński (Noyon, Franța) (reprezentanți: inițial M. Ceccaldi, ulterior F. Wagner, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: G. Corstens și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului din 23 iunie 2016 referitoare la recuperarea de la reclamantă a unei sume de 56 554 de euro plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară și a notei de debit aferente acesteia

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Mylène Troszczynski suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Parlamentul European, inclusiv pe cele aferente procedurii de măsuri provizorii.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2018 – Wirecard/EUIPO (mycard2go)

(Cauza T-675/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale mycard2go — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 prima teză din Regulamentul 2017/1001)”]

(2018/C 231/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wirecard AG (Aschheim, Germania) (reprezentant: A. Bayer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 21 iulie 2016 (cauza R 282/2016-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal mycard2go ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 21 iulie 2016 (cauza R 282/2016-4).
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă EUIPO să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile indispensabile efectuate de reclamantă în procedura căii de atac în fața EUIPO.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2018 – Wirecard/EUIPO (mycard2go)(Cauza T-676/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative mycard2go — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 231/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wirecard AG (Aschheim, Germania) (reprezentant: A. Bayer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 21 iulie 2016 (cauza R 280/2016-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ mycard2go ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Wirecard AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Deutsche Lufthansa/Comisia(Cauza T-712/16) ⁽¹⁾

[„Concurență — Concentrări — Piața transportului aerian — Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă, sub rezerva respectării anumitor angajamente — Cerere de scutire de o parte din obligațiile care fac obiectul angajamentelor — Proporționalitate — Încredere legitimă — Principiul bunei administrări — Abuz de putere”]

(2018/C 231/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania) (reprezentant: S. Völcker, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: A. Biolan, H. Leupold și I. Zaloguin, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2016) 4964 final a Comisiei din 25 iulie 2016 de respingere a cererii introduse de reclamantă cu privire la scutirea de anumite angajamente care au devenit obligatorii prin Decizia Comisiei din 4 iulie 2005 de aprobare a concentrării în cazul COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2016) 4964 final a Comisiei din 25 iulie 2016 de respingere a cererii Deutsche Lufthansa AG cu privire la scutirea anumitor angajamente care au devenit obligatorii prin Decizia Comisiei din 4 iulie 2005 de aprobare a concentrării în cazul COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss, în măsura în care vizează ruta Zurich-Stockholm.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 462, 12.12.2016.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Netflix International și Netflix/Comisia

(Cauza T-818/16) (¹)

[„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor preconizat de Germania în vederea finanțării producției și distribuției de filme — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Lipsa afectării individuale — Act normativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”]

(2018/C 231/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Netflix International BV (Amsterdam, Țările de Jos) și Netflix, Inc. (Los Gatos, California, Statele Unite) (reprezentanți: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze și E. H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Samnadda, G. Braun și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Acțiune întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea Deciziei (UE) 2016/2042 a Comisiei din 1 septembrie 2016 privind schema de ajutoare SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N) pe care Germania intenționează să o pună în aplicare în vederea finanțării producției și distribuției de filme (JO 2016, L 314, p. 63)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de Republica Federală Germania, de Republica Franceză, de Regatul Țărilor de Jos și de Filmförderungsanstalt.
- 3) Obligă societățile Netflix International BV și Netflix, Inc. să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, cu excepția celor aferente cererilor de intervenție.

- 4) Netflix International, Netflix, Comisia Europeană, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos și Filmförderungsanstalt suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 30, 30.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2018 – Wirecard/EUIPO (mycard2go)

(Cauza T-860/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative mycard2go — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 231/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wirecard AG (Aschheim, Germania) (reprezentant: A. Bayer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 octombrie 2016 (cauza R 281/2016-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ mycard2go ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Wirecard AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 6.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Barnett/CESE

(Cauza T-23/17) ⁽¹⁾

[„Funcție publică — Funcționari — Pensie pentru limită de vârstă — Pensionare anticipată fără reducerea drepturilor de pensie — Măsură prevăzută anterior la articolul 9 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Interesul serviciului — Executarea unei hotărâri de anulare pronunțate de Tribunalul Funcției Publice — Răspundere”]

(2018/C 231/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Inge Barnett (Roskilde, Danemarca) (reprezentați: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (reprezentați: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal și L. Camarena Januzec, agenți, asistați de M. Troncoso Ferrer și F. M. Hislair, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, cu titlu principal, anularea deciziei CESE din 21 martie 2016, adoptată în executarea Hotărârii din 22 septembrie 2015, Barnett/CESE (F-20/14, EU:F:2015:107), prin care s-a refuzat pensionarea anticipată a reclamantei fără reducerea drepturilor de pensie și, cu titlu subsidiar, obținerea reparării prejudiciului pe care l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Inge Barnett este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.04.2017.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2018 – Triggerball/EUIPO (Forma unei mingi cu mai multe muchii)

(Cauza T-387/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene tridimensionale — Forma unei mingi cu mai multe muchii — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 231/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Germania) (reprezentant: H. Emrich, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 aprilie 2017 (cauza R 376/2017-4) privind o cerere de înregistrare a unui semn tridimensional constituit din forma unei mingi cu mai multe muchii ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Triggerball GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 256, 7.8.2017.

Acțiune introdusă la 16 martie 2018 – SCF Terminal (Cyprus) și S H B/Consiliul și alții

(Cauza T-199/18)

(2018/C 231/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: SCF Terminal (Cyprus) LTD (Limassol, Cipru) și S H B, Inc. (Monrovia, Liberia) (reprezentați: P. Tridimas, barrister, K. Kakoulli, P. Panayides și C. Pericleous, avocați)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană, Eurogrupul și Uniunea Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtelor la plata către reclamante a sumelor menționate în tabelul anexat prezentei cereri, la care se adaugă dobânzi începând de la 26 martie 2013 până la data pronunțării deciziei Tribunalului;
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că este angajată răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene și/sau a instituțiilor pârâte;
- determinarea procedurii de urmat pentru stabilirea prejudiciului recuperabil suferit efectiv de reclamante; și
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-197/18, *JV Voscf și alții/Consiliul și alții*.

Acțiune introdusă la 6 aprilie 2018 – Czarnecki/Parlamentul

(Cauza T-230/18)

(2018/C 231/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Ryszard Czarnecki (Varșovia, Polonia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei cereri introductive;
- anularea deciziei atacate a Parlamentului European din 7 februarie 2018;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea dreptului la prezumția de nevinovăție, a dreptului la apărare și a principiului egalității armelor și, pe de altă parte, pe o încălcare a principiului bunei administrări, a principiului proporționalității și a dreptului la libertatea de exprimare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe „*fumus persecutionis*” și pe un abuz de putere.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și a protecției încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 12 aprilie 2018 – Netflix International și Netflix/Comisia

(Cauza T-238/18)

(2018/C 231/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Netflix International BV (Amsterdam, Țările de Jos), Netflix, Inc. (Los Gatos, California, Statele Unite) (reprezentanți: E. Batchelor, Solicitor, N. Niejahr, B. Hoorelbeke și A. Patsa, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 8 noiembrie 2017 privind ajutorul de stat SA.48950 (2017/N) referitor la prelungirea schemei de ajutor pentru digitalizarea operelor cinematografice de patrimoniu, notificată de Franța;
- anularea Deciziei Comisiei din 20 noiembrie 2017 privind ajutorul de stat SA.48907 (2017/N) referitor la prelungirea schemei de ajutor automat pentru operele audiovizuale (ficțiune și documentare creative), notificată de Franța;
- anularea Deciziei Comisiei din 20 noiembrie 2017 privind ajutorul de stat SA.48699 (2017/N) referitor la prelungirea schemei de ajutor automat pentru producția și pregătirea de opere cinematografice, notificată de Franța și
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Netflix în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un singur motiv.

Reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE prin faptul că nu a deschis procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE atunci când a examinat schemele de ajutor de stat notificate de Franța care fac obiectul deciziilor contestate. Comisia era obligată să deschidă procedura oficială de investigare pentru fiecare dintre cele trei scheme de ajutor de stat, având în vedere dificultățile serioase pe care le-a întâmpinat în examinarea fiecăreia dintre scheme în ceea ce privește compatibilitatea lor cu piața internă. Prin faptul că nu a deschis procedura oficială de investigare, Comisia a încălcat drepturile procedurale ale reclamantilor rezultate din articolul 108 alineatul (2) TFUE.

Reclamantele susțin că existența unor dificultăți serioase este confirmată de:

- împrejurările și durata procedurilor de examinare preliminară care au condus la adoptarea deciziilor contestate și

- conținutul deciziilor contestate, în special în măsura în care acesta privește mecanismele de finanțare a schemelor de ajutor de stat și compatibilitatea schemelor de ajutor de stat cu dispozițiile de drept al Uniunii, altele decât cele privind ajutoarele de stat.

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2018 – SKS Import Export/Comisia

(Cauza T-239/18)

(2018/C 231/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Tunisia) (reprezentant: H. Chelly, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea cererii drept admisibilă și întemeiată;

și admiterea:

- anulării în parte a Regulamentului delegat (UE) 2018/212 al Comisiei din 13 decembrie 2017 în ceea ce privește includerea Tunisiei pe lista țărilor terțe al căror regim AML/CFT are, potrivit declarației sale, deficiențe strategice;
- obligării Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe necompetența Comisiei și pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, întrucât Comisia și-ar fi depășit atribuțiile cu privire la acordul de asociere dintre Tunisia și Uniunea Europeană, potrivit cărora aceasta ar fi trebuit să sesizeze Consiliul de asociere pentru ca acesta din urmă să soluționeze litigiul sau, în subsidiar, să permită părților să ia măsurile necesare pentru a-și proteja interesele.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită de apreciere în ceea ce privește, pe de o parte, evaluarea Tunisiei, astfel cum a fost reținută de Uniunea Europeană, și, pe de altă parte, evaluarea Tunisiei, astfel cum a fost reținută de Grupul de Acțiune Financiară Internațională. În această privință, reclamanta consideră că Comisia nu a luat măsurile adecvate pentru a gestiona agravarea riscului pe care îl implică regulamentul delegat atacat pentru procesul de dezvoltare economică din Tunisia.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea tratatelor Uniunii Europene, în special a articolului 216 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, potrivit căruia acordurile internaționale sunt obligatorii pentru instituții.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2018 – Bruno/Comisia

(Cauza T-241/18)

(2018/C 231/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Belgia) (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască,

- anularea deciziei AAIC din 4 iulie 2017;
- dacă este necesar, anularea deciziei explicite de respingere a reclamației din 18 ianuarie 2018;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de Comisia Europeană în aplicarea articolului 11 alineatul (1) și a articolului 12 alineatul (1) din anexa VIII la statut, în măsura în care, prin decizia sa, Comisia a respins cererea reclamantului de a-i acorda beneficiul indemnizației de plecare prevăzute la articolul 12 alineatul (2) din anexa menționată, impunându-i, în schimb, aplicarea articolului 11 alineatul (1) din anexa VIII la statut, care nu s-ar aplica însă în cazul său.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate, în măsura în care dispozițiile statutare menționate anterior ar încălca principiul egalității de tratament și al nediscriminării pentru motivul existenței unei lacune legislative.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2018 – VV/Comisia

(Cauza T-242/18)

(2018/C 231/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: VV (reprezentant: F. Moyses, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 19 iunie 2017 și, în măsura necesară, a actului de respingere a reclamației reclamantului din 18 ianuarie 2018;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului general C – Administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7) (JO 2016, C 171A, p. 1) de a nu-l admite pe reclamant la concursul menționat, în măsura în care nu ar avea o diplomă universitară care să ateste un ciclu de cel puțin trei ani în domeniile indicate în anunțul de concurs respectiv.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori de apreciere săvârșite de comisia de evaluare în analizarea informațiilor care figurează în actul de candidatură al reclamantului. Comisia de evaluare nu ar fi respectat anunțul de concurs atunci când a apreciat că reclamantul nu avea un nivel de studii universitare complet de cel puțin trei ani, finalizate cu o diplomă, necesară pentru a fi admis la concurs.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2018 – VW/Comisia

(Cauza T-243/18)

(2018/C 231/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: VW (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască

- anularea deciziei AIPN din 26 iunie 2017;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei explicite de respingere a reclamației din data de 19 ianuarie 2018;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, invocat cu titlu principal, întemeiat pe excepția de nelegalitate îndreptată împotriva articolului 20 din anexa VIII la statut, întrucât acesta încalcă principiul egalității de tratament consacrat la articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale, precum și la articolul 52 din cartă menționată.
2. Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, în ipoteza în care reclamanta nu trebuie să poată beneficia de articolul 20 din anexa VIII la statut, întemeiat pe eroarea de drept săvârșită de instituția pârâtă în interpretarea articolului 27 din anexa VIII la statut și, cu titlu mai subsidiar, presupunând că nu există o eroare de drept, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament consacrat printre altele la articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale și pe încălcarea principiului proporționalității consacrat la articolul 52 din cartă menționată.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2018 – Synergy Hellas/Comisia

(Cauza T-244/18)

(2018/C 231/40)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Atena, Grecia) (reprezentant: K. Damis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii;
- anularea Deciziei Comisiei C(2018) 1115 final din 19 februarie 2018 privind recuperarea sumei de 76 282,08 euro, majorată cu dobânzi, de la „d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS”;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 85 din Regulamentul (CE/Euratom) 2342/2002 al Comisiei ⁽¹⁾.

- Este contrar dispozițiilor articolului menționat refuzul Comisiei de a admite cererea legitimă de prelungire a termenului de plată, în condițiile în care s-a plătit 73 % din capital, inclusiv toate dobânzile și a fost instituită garanția personală cerută de Comisie pentru întreaga sumă datorată inițial, fără dobânzi;
- nu este fondată motivarea Comisiei cu privire la legitimitatea actului atacat;
- Comisia nu și-a îndeplinit obligația de motivare a deciziei atacate.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea puterii discreționare și/sau pe excesul de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări

- Comisia a depășit limitele puterii sale discreționare, întrucât a adoptat decizia atacată fără a ține seama de împrejurările de fapt pe care le-a prezentat reclamanta și a prevăzut soluții care ar putea conduce în cele din urmă la lichidarea reclamantei.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

- Pe lângă faptul că decizia atacată nu reprezintă o măsură necesară pentru atingerea obiectivului urmărit, având în vedere că reclamanta continuă să plătească, aceasta afectează foarte mult reclamanta, amenințându-i în definitiv însăși existența.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002, L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – RATP/Comisia

(Cauza T-250/18)

(2018/C 231/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paris, Franța) (reprezentanți: E. Morgan de Rivery, P. Delelis și C. Lavin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 21 martie 2018 a Comisiei de autorizare a accesului parțial la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei;
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol.03, p. 76).
2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, a articolului 8 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale, precum și a articolului 339 TFUE.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare.

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – US/BCE

(Cauza T-255/18)

(2018/C 231/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: US (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni drept admisibilă și întemeiată;

în consecință:

- anularea deciziei din 13 iunie 2017 de a nu converti contractul reclamantului;
- anularea deciziei BCE din 11 octombrie 2017 de respingere a cererii de reexaminare administrativă („administrative review”) a reclamantului din 11 august 2017;
- anularea deciziei BCE din 13 februarie 2018, notificată reclamantului în aceeași zi, de respingere a reclamației sale („grievance procedure”) introduse la 7 decembrie 2017;

- acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile suferite;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate în privința politicii de conversie, în măsura în care încalcă articolul 10 litera (c) din Condițiile de utilizare, precum și articolul 2.0 din Normele aplicabile personalului și ar fi fost adoptată cu încălcarea ierarhiei normelor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate, în măsura în care articolul 10 litera (c) din Condițiile de angajare și articolul 2.0 din Normele aplicabile personalului încalcă Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe durată determinată și considerentul (6) al Acordului-cadru CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe durată determinată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate a Liniilor directoare ale Annual Salary and Bonus Review (ASBR) întrucât acestea ar încălca obligația de motivare și principiul securității juridice.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe săvârșirea unor erori vădite de apreciere, precum și pe încălcarea obligației de motivare, în ceea ce privește, în primul rând, pragurile salariale acordate de reclamantului, în al doilea rând, „dezvoltarea continuă” a acesteia și, în al treilea rând, menținerea necesităților întreprinderii („business needs”) pentru cunoștințele, aptitudinile și competențele specifice ale reclamantului.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2018 – Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ)

(Cauza T-256/18)

(2018/C 231/43)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Arezzo Indústria e Comércio, S.A. (Belo Horizonte, Brazilia) (reprezentanți: A. Sebastião și J. Pimenta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală „SCHUTZ” – cererea de înregistrare nr. 15723265

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 februarie 2018 în cauza R 661/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (a) și (b) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2018 – Roxtec/EUIPO – Wallmax (Reprezentarea unui pătrat negru care conține șapte cercuri concentrice albastre)

(Cauza T-261/18)

(2018/C 231/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Roxtec AB (Karlskrona, Suedia) (reprezentanți: J. Olsson și J. Adamsson, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Wallmax Srl (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care reprezintă un pătrat negru ce conține șapte cercuri concentrice albastre – marca Uniunii Europene nr. 14 338 735

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 8 ianuarie 2018 în cauza R 940/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în cadrul acestei proceduri, cât și în cadrul procedurilor în fața EUIPO.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2018 – Meblo Trade/EUIPO – Meblo Int (MEBLO)

(Cauza T-263/18)

(2018/C 231/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Meblo Trade d.o.o. (Zagreb, Croația) (reprezentant: A. Ivanova, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovenia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culorile negru și roșu MEBLO – marca Uniunii Europene nr. 3 431 731

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 februarie 2018 în cauza R 883/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Biernacka-Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Cauza T-265/18)

(2018/C 231/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polonia) (reprezentant: R. Rumpel, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „Formata” – marca Uniunii Europene nr. 11 529 427

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 februarie 2018 în cauza R 2032/2017-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii ca fiind întemeiată;

— anularea deciziei atacate în ceea ce privește respingerea cererii de declarare a nulității mărcii „Formata” nr. 011529427;

- modificarea deciziei atacate prin declararea nulității mărcii „Formata” nr. 011529427;
- modificarea deciziei atacate în ceea ce privește cheltuielile de judecată;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- concluzie eronată în sensul lipsei de dovezi suficiente în ceea ce privește existența unui drept anterior.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2018 – Iceland Foods/EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Cauza T-267/18)

(2018/C 231/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Iceland Foods Ltd (Deeside, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, QC, J. Hertzog, C. Hill și J. Warner, Solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Íslandsstofa (Reykjavik, Islanda)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „INSPIRED BY ICELAND” – cerere de înregistrare nr. 14 350 094

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia provizorie a Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 februarie 2018 în cauza R 340/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedură la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 71 din Regulamentul 2017/1001 întrucât nu s-a decis în privința căii de atac;
 - încălcarea unor norme fundamentale de procedură, în sensul articolului 72 din Regulamentul 2017/1001, întrucât camera de recurs a acționat contrar principiilor economiei de procedură și echității atunci când a decis să trimită cauza spre reexaminare în raport cu motive absolute de refuz, antepunându-se cu privire la aplicabilitatea motivelor absolute de refuz fără ascultarea reclamantei și nerespectând principiul *audi alteram partem*.
-

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Sandrone/EUIPO – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)**(Cauza T-268/18)**

(2018/C 231/48)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamant:* Luciano Sandrone (Barolo, Italia) (reprezentant: A. Borra, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* J. Garcia Carrion, SA (Jumilla, Spania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamantul*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „Luciano Sandrone” – cererea de înregistrare nr. 14 416 598*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 februarie 2018 în cauza R 1207/2017-2**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Nedovedirea utilizării serioase a mărcii anterioare conform articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001.
- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 2 mai 2018 – Inditex/EUIPO – Ffauf (ZARA)**(Cauza T-269/18)**

(2018/C 231/49)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Industria de Diseño Textil, SA (Arteixo, Spania) (reprezentanți: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal și E. Armero Lavie, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Ffauf SA (Luxemburg, Luxemburg)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală ZARA – cererea de înregistrare nr. 8 929 952

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 2 februarie 2018 în cauzele R 359/2015-5 și R 409/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care, prin respingerea căii de atac formulate de reclamantă și prin admiterea în parte a căii de atac formulate de intervenientă, a respins cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ZARA nr. 8 929 952 pentru următoarele clase de produse și servicii: Clasa 29 – fructe și legume conservate, congelate, uscate și fierte, jeleuri, dulceturi, compoturi, produse lactate, uleiuri și grăsimi comestibile; Clasa 30 – orez, tapioca, sago, făină și preparate din cereale, pâine, produse de patiserie și cofetărie, drojdie, praf de copt, sare, muștar, oțet, sosuri (condimente), mirodenii, gustări pe bază de orez; Clasa 31 – legume proaspete; Clasa 32 – sucuri proaspete; Clasa 35 – servicii de vânzare cu amănuntul și cu ridicata prin intermediul rețelelor informatice mondiale, prin catalog, prin poștă, prin telefon, prin radio și televiziune și prin intermediul altor mijloace electronice de legume conservate, congelate, uscate și fierte, uleiuri comestibile, orez, făină și preparate din cereale, pâine, oțet, sosuri (condimente); Clasa 43 – servicii de alimentație publică, restaurante cu autoservire, cafenele;
- obligarea EUIPO și, după caz, a intervenientei (Ffauf SA) la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni la Tribunal;
- obligarea părții care a formulat opoziția (FFAUF SA) la plata cheltuielilor aferente căilor de atac formulate în cauzele R 359/2015-5 și R 409/2015-5 la Camera a cincea de recurs a EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 15 alineatul (1) și a articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 și a normei 22 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 2868/95;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Mauritsch/INEA

(Cauza T-271/18)

(2018/C 231/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Walter Mauritsch (Viena, Austria) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Champetier, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (INEA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, în primul rând, a deciziei INEA din 24 ianuarie 2018 de respingere a reclamației formulate de reclamant la 4 octombrie 2017, și, în al doilea rând, a deciziei INEA din 2 august 2017 de respingere a cererii reclamantului de reparare a prejudiciului, depuse la 10 aprilie 2017;
- obligarea INEA la repararea prejudiciului material pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a culpei pârâtei, care corespunde pierderii dreptului reclamantului la prestații de șomaj pentru o perioadă de maximum trei ani, majorate cu dobânda aplicabilă; și

— obligarea INEA la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv de drept întemeiat pe faptul că INEA nu i-a furnizat informații corecte și clare privind drepturile sale de securitate socială în cazul refuzului său de a semna contractul de reînnoire. Reclamantul susține că nu era în măsură să cunoască faptul că refuzul său de a semna contractul ar fi tratat ca o demisie. Reclamantul a fost astfel lipsit de anumite informații, iar INEA și-a încălcat obligația de diligență și principiul bunei administrări consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Julius-K9/EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Cauza T-276/18)

(2018/C 231/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Ungaria) (reprezentant: G. Jambrik, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă K9 UNIT – cererea de înregistrare nr. 14 590 831

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 februarie 2018 în cauza R 1432/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Cauza T-277/18)

(2018/C 231/52)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă PICK & WIN MULTISLOT – cererea de înregistrare nr. 16 071 946

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 martie 2018 în cauza R 978/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2018 – Alliance Pharmaceuticals/EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)

(Cauza T-279/18)

(2018/C 231/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Wiltshire, Regatul Unit) (reprezentant: M. Edenborough, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf/Ts, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii AXICORP ALLIANCE – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 072 913

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 februarie 2018 în cauza R 1473/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, modificarea deciziei atacate a Camerei a cincea în sensul că opoziția trebuie trimisă diviziei de opoziție, pentru ca aceasta să reexamineze opoziția în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5), precum și să reexamineze opoziția în temeiul articolului 8 alineatul (4);

- obligarea EUIPO la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură și a celor aferente procedurii în fața camerei. În subsidiar, în cazul în care intervine cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei, obligarea pârâtului și a intervenientei să plătească reclamantei, în solidar, cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură și a celor aferente procedurii în fața camerei.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001;
- Camera a interpretat în mod eronat specificațiile mărcilor înregistrate anterior și, pe cale de consecință, a reținut că dovada utilizării care a fost prezentată nu a indicat utilizarea serioasă a bunurilor incluse în acele specificații.

Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – M. I. Industries/EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Cauza T-287/18)

(2018/C 231/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Statele Unite) (reprezentanți: M. Montañá Mora, S. Sebe Marin, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Natural Instinct Ltd (Camberley, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă Nature's Variety Instinct – cererea de înregistrare nr. 14 290 647

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 6 martie 2018 în cauza R 1659/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și – dacă este cazul – a persoanei care a formulat opoziția la plata în solidar a tuturor cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.
-

Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – M. I. Industries/EUIPO – Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)**(Cauza T-288/18)**

(2018/C 231/55)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, Statele Unite) (reprezentanți: M. Montañá Mora și S. Sebe Marin, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Natural Instinct Ltd (Camberley, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală NATURE'S VARIETY INSTINCT – cererea de înregistrare nr. 14 290 589

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28/02/2018 în cauza R 1658/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și – dacă este cazul – a persoanei care a formulat opoziția la plata în solidar a tuturor cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Agmin Italy/Comisia**(Cauza T-290/18)**

(2018/C 231/56)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Agmin Italy SpA (Verona, Italia) (reprezentant: F. Guardascione, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Cu titlu preliminar, constatarea și declararea nulității, a invalidității, a lipsei efectelor sau a inexistenței deciziei atacate pentru nelegalitate, încălcarea principiului separației dintre funcția de investigare și funcția de decizie, încălcarea principiului contradictorialității, abuz de putere sub forma denaturării și a erorii de apreciere a faptelor, lipsa vădită a logicii și contradicția vădită, precum și lipsa investigării și diferența de tratament, precum și, pentru toate aceste motive, a tuturor actelor anterioare sau ulterioare și, în orice caz, în mod coordonat sau conex actului vizat mai sus, cu toate consecințele de drept;
- în orice caz, anularea deciziei DG NEAR din 7 martie 2018 (ARES-2018-1288022), notificată la 9 martie 2018, în partea vizată prin recurs și, în consecință, anularea sancțiunilor legate de aceasta;
- cu titlu subsidiar, excluderea sau reducerea sancțiunii aplicate Agmin în măsura în care este excesivă sau disproporționată față de comportamentul adoptat efectiv de către Agmin;
- cu titlu subsidiar, constatarea faptului că aspectele descrise permit reabilitarea Agmin în temeiul articolului 106 alineatul (9) din Regulamentul nr. 966/2012;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comisiei Europene din 7 martie 2018 (ARES-2018-1288022), care o exclude pe reclamantă de la participarea la procedurile de cerere de ofertă pentru acordarea contribuțiilor în sarcina bugetului Uniunii Europene și a Fondului European de Dezvoltare, pentru durata maximă de trei ani prevăzută la articolul 106 alineatul (14) litera (c) din Regulamentul nr. 966/2012⁽¹⁾ și dispune publicarea pe site-ul Comisiei pentru lipsa livrării bunurilor comandate (loturile 9 și 11) în termenii conveniți în contractul de furnizare ENPI/2014/351-804 și neînlocuirea garanției (garanție de prefinanțare de 89 430,71 euro) prezentată de Agmin autorității contractante la 19 noiembrie 2014. Astfel, această garanție a fost emisă de o instituție care, potrivit informațiilor primite de la Banca d'Italia, era autorizată să emită garanții numai în favoarea băncilor și a instituțiilor financiare autorizate să acorde credite, dar nu și în favoarea persoanelor sau a altor entități în afară de autoritatea contractantă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe abuzul de putere, în special sub forma încălcării principiului separației dintre funcția de investigare și funcția de decizie, pe contradicție, pe lipsa vădită a logicii și pe lipsa motivării.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea sau pe aplicarea eronată a „principiilor dreptului european al contractelor 2002”, aplicabile în temeiul articolului 41 din Condițiile generale ale contractului.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității sancțiunii consacrate la articolul 5 TUE întrucât Comisia Europeană a aplicat Agmin sancțiunea maximă aplicabilă, de o durată de trei ani.

Reclamanta consideră în special că decizia atacată aduce atingere drepturilor sale întrucât Comisia a adoptat-o fără a lua în considerare în mod adecvat faptul că lipsa livrării a fost cauzată de răspunderea determinantă sau, în subsidiar, concurentă, a autorității contractante, care, în mod arbitrar și nejustificat, a refuzat înlocuirea furnizorului bunurilor cu un alt producător care s-a declarat dispus să furnizeze bunuri de calitate egală sau superioară celei care era prevăzută în specificațiile tehnice din cererea de ofertă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)**(Cauza T-291/18)**

(2018/C 231/57)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Germania) (reprezentant: A. Jacob, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Compliant Constructs” – cererea de înregistrare nr. 16 125 461.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 martie 2018 în cauza R 1626/2017-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și dispunerea înregistrării;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Polskie Linie Lotnicze „LOT”/Comisia**(Cauza T-296/18)**

(2018/C 231/58)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Polskie Linie Lotnicze „LOT” S.A (Varșovia, Polonia) (reprezentant: M. Jeżewski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea unei decizii a Comisiei Europene;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dispozițiilor tratatului în măsura în care acestea privesc și reglementează direct sau indirect condițiile privind consimțământul în vederea concentrărilor între întreprinderi, în special articolele 101 și 102 din tratat și dispozițiile destinate aplicării acestora, între care în special articolul 6 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) primul și al doilea paragraf din Regulamentul nr. 139/2004, prin faptul că nu a efectuat o evaluare completă a efectelor anticoncurențiale ale concentrării, inclusiv, între altele, evaluarea efectelor concentrării pe piețele relevante determinate pe baza modelului O&D. Or, evaluarea concentrării potrivit modelului O & D evidențiază o serie de denaturări ale concurenței cauzate de aceasta.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe aprecierea eronată de către Comisie a efectelor concentrării în raport cu posibilitatea de a furniza servicii de transport aerian de pasageri și cu aeroporturile interesate de concentrare, Comisia săvârșind astfel o eroare gravă și vădită de apreciere. Un studiu analitic al concentrării efectuat corect ar trebui să conducă la concluzia că realizarea concentrării va produce o serie de efecte negative asupra concurenței, inclusiv crearea unei poziții dominante a Lufthansa în anumite aeroporturi.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a Regulamentului nr. 95/93, prin nerespectarea principiilor neutralității, transparenței și nediscriminării în alocarea sloturilor orare pe anumite aeroporturi.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a Orientărilor privind evaluarea concentrărilor orizontale, întrucât a omis să examineze dacă presupusa creștere a eficienței datorate operațiunii neutralizează efectele negative ale acesteia asupra concurenței.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dispozițiilor tratatului, precum și a dispozițiilor de aplicare a acestora, prin faptul că a impus Lufthansa obligații care nu contracarează denaturarea substanțială a concurenței cauzată de operațiune.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dispozițiilor tratatului, inclusiv a articolului 107 alineatul (1) TFUE, precum și a dispozițiilor de aplicare a acestora, prin neluarea în considerare a denaturării concurenței pe piața internă cauzate de operațiune în contextul ajutoarelor de stat acordate Air Berlin.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 296 TFUE, ca urmare a motivării insuficiente a deciziei Comisiei Europene.

Acțiune introdusă la 13 mai 2018 – Yanukovych/Consiliul

(Cauza T-300/18)

(2018/C 231/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Viktor Feodorovych Yanukovych (Rostov pe Don, Rusia) (reprezentant: T. Beazley, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 ⁽¹⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 ⁽²⁾, în măsura în care acestea se aplică reclamantului, și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că reclamantul nu îndeplinește criteriile necesare pentru a fi înscris pe listă la data relevantă. Consiliul Uniunii Europene nu a luat în considerare în mod corespunzător toate documentele care i-au fost furnizate, fiind totodată foarte selectiv în ceea ce privește documentele pe care le-a luat în considerare. Argumentele invocate în susținerea acestui motiv includ următoarele: reclamantul face obiectul doar a unor investigații prealabile care stagnează și care sunt în mod clar insuficiente pentru a îndeplini criteriile relevante, iar documentele pe care s-a întemeiat Consiliul pentru a menține numele reclamantului pe listă sunt cu totul insuficiente, contradictorii, false și nu se sprijină pe nicio probă.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere atunci când a impus măsurile contestate în privința reclamantului. Consiliul a săvârșit o eroare vădită atunci când l-a desemnat din nou pe reclamant în pofida decalajului evident dintre „expunerea de motive” și criteriile de înscriere relevante. În plus, argumentele invocate în susținerea primului motiv sunt aplicabile și în privința celui de al doilea motiv.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de motivare. Consiliul nu a menționat motivele specifice și concrete privind înscrierea pe listă a reclamantului. „Expunerea de motive” adoptată în a șasea decizie de modificare și în al șaselea regulament de modificare privind înscrierea reclamantului (pe lângă faptul că este eronată) este formulată în mod stereotip, necorespunzător și neadecvat.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului. În plus, Consiliul nu l-a consultat în mod adecvat pe reclamat înainte de a-l reinscrie pe listă, iar reclamantul nu a putut beneficia de o posibilitate reală și echitabilă de a corecta erori sau de a oferi informații privind situația sa personală. Consiliul/reclamantul nu au comunicat în niciun moment elemente de probă serioase, credibile și concrete care să justifice impunerea măsurilor restrictive.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu dispunea de un temei juridic adecvat pentru adoptarea celei de a șasea decizii de modificare și a celui de al șaselea regulament de modificare. Argumentele invocate în susținerea acestui motiv sunt următoarele: (a) condițiile care îi permiteau Consiliului să se întemeieze pe articolul 29 TUE nu erau îndeplinite de cea de a șasea decizie de modificare. Printre altele: (i) obiectivele expres invocate de Consiliu sunt simple afirmații vagi; (ii) temeiul juridic nu are o legătură suficientă cu nivelul corespunzător al controlului jurisdicțional impus de împrejurările cauzei, și (iii) impunerea măsurilor restrictive sprijină și legitimează conduita noului regim din Ucraina, care subminează el însuși procesul echitabil și statul de drept și încalcă în mod sistematic drepturile omului; (b) condițiile care îi permiteau Consiliului să se întemeieze pe articolul 215 TFUE nu erau îndeplinite întrucât nu a existat o decizie valabilă în temeiul titlului V capitolul II TUE; (c) nu a existat o legătură suficientă pentru a putea fi invocat articolul 215 TFUE împotriva reclamantului.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a comis un abuz de putere. Scopul real urmărit de Consiliul prin adoptarea celei de a șasea decizii de modificare și a celui de al șaselea regulament de modificare a fost în esență să încerce să câștige bunăvoința regimului actual din Ucraina (astfel încât Ucraina să dezvolte legături mai strânse cu Uniunea Europeană) și nu corespunde cu scopurile și cu obiectivele invocate în a șasea decizie de modificare și în al șaselea regulament de modificare. Criteriile de înscriere reprezintă o delegare de competență extraordinară și absolută, care se înscrie în scopul urmărit de Consiliu.

7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului, garantat la articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dat fiind că, printre altele, măsurile restrictive reprezintă o restrângere nejustificată și disproporționată a acestui drept, *inter alia* deoarece: (i) nu se sugerează că fondurile pretins deturnate ar fi fost transferate în afara Ucrainei și (ii) nu este necesară și nici adecvată înghețarea tuturor activelor reclamantului din moment ce autoritățile din Ucraina au cuantificat în prezent valoare pagubelor pretins suferite a căror recuperare se urmărește prin acțiunile penale pendinte împotriva reclamantului.

- ⁽¹⁾ Decizia (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 48, denumită în continuare „a șasea decizie de modificare”).
- ⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 5, denumit în continuare „al șaselea regulament de modificare”).

Acțiune introdusă la 13 mai 2018 – Yanukovych/Consiliul

(Cauza T-301/18)

(2018/C 231/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Sankt Petersburg, Rusia) (reprezentant: T. Beazley, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 ⁽¹⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 ⁽²⁾, în măsura în care acestea se aplică reclamantului, și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că reclamantul nu îndeplinește criteriile necesare pentru a fi înscris pe listă la data relevantă. Consiliul Uniunii Europene nu a luat în considerare în mod corespunzător toate documentele care i-au fost furnizate, fiind totodată foarte selectiv în ceea ce privește documentele pe care le-a luat în considerare. Argumentele invocate în susținerea acestui motiv includ următoarele: reclamantul face obiectul doar a unor investigații prealabile care stagnează și care sunt în mod clar insuficiente pentru a îndeplini criteriile relevante, iar documentele pe care s-a întemeiat Consiliul pentru a menține numele reclamantului pe listă sunt cu totul insuficiente, contradictorii, false și nu se sprijină pe nicio probă.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere atunci când a impus măsurile contestate în privința reclamantului. Consiliul a săvârșit o eroare vădită atunci când l-a desemnat din nou pe reclamant în pofida decalajului evident dintre „expunerea de motive” și criteriile de înscriere relevante. În plus, argumentele invocate în susținerea primului motiv sunt aplicabile și în privința celui de al doilea motiv.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de motivare. Consiliul nu a menționat motivele specifice și concrete privind înscrierea pe listă a reclamantului. „Expunerea de motive” adoptată în a șasea decizie de modificare și în al șaselea regulament de modificare privind înscrierea reclamantului (pe lângă faptul că este eronată) este formulată în mod stereotip, necorespunzător și neadecvat.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului. În plus, Consiliul nu l-a consultat în mod adecvat pe reclamat înainte de a-l reinscrie pe listă, iar reclamantul nu a putut beneficia de o posibilitate reală și echitabilă de a corecta erori sau de a oferi informații privind situația sa personală. Consiliul/reclamantul nu au comunicat în niciun moment elemente de probă serioase, credibile și concrete care să justifice impunerea măsurilor restrictive.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu dispunea de un temei juridic adecvat pentru adoptarea celei de a șasea decizii de modificare și a celui de al șaselea regulament de modificare. Argumentele invocate în susținerea acestui motiv sunt următoarele: (a) condițiile care îi permiteau Consiliului să se întemeieze pe articolul 29 TUE nu erau îndeplinite de cea de a șasea decizie de modificare. Printre altele: (i) obiectivele expres invocate de Consiliu sunt simple afirmații vagi; (ii) temeiul juridic nu are o legătură suficientă cu nivelul corespunzător al controlului jurisdicțional impus de împrejurările cauzei, și (iii) impunerea măsurilor restrictive sprijină și legitimează conduita noului regim din Ucraina, care subminează el însuși procesul echitabil și statul de drept și încalcă în mod sistematic drepturile omului; (b) condițiile care îi permiteau Consiliului să se întemeieze pe articolul 215 TFUE nu erau îndeplinite întrucât nu a existat o decizie valabilă în temeiul titlului V capitolul II TUE; (c) nu a existat o legătură suficientă pentru a putea fi invocat articolul 215 TFUE împotriva reclamantului.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a comis un abuz de putere. Scopul real urmărit de Consiliul prin adoptarea celei de a șasea decizii de modificare și a celui de al șaselea regulament de modificare a fost în esență să încerce să câștige bunăvoința regimului actual din Ucraina (astfel încât Ucraina să dezvolte legături mai strânse cu Uniunea Europeană) și nu corespunde cu scopurile și cu obiectivele invocate în a șasea decizie de modificare și în al șaselea regulament de modificare. Criteriile de înscriere reprezintă o delegare de competență extraordinară și absolută, care se înscrie în scopul urmărit de Consiliu.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului, garantat la articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dat fiind că, printre altele, măsurile restrictive reprezintă o restrângere nejustificată și disproporționată a acestui drept, *inter alia* deoarece: (i) nu se sugerează că fondurile pretins deturnate ar fi fost transferate în afara Ucrainei și (ii) nu este necesară și nici adecvată înghețarea tuturor activelor reclamantului din moment ce autoritățile din Ucraina au cuantificat în prezent valoarea pagubelor pretins suferite a căror recuperare se urmărește prin acțiunile penale pendinte împotriva reclamantului.

⁽¹⁾ Decizia (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 48, denumită în continuare „a șasea decizie de modificare”).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2018, L 63, p. 5, denumit în continuare „al șaselea regulament de modificare”).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO